

**Dénes
Ferenc**

sportközgazdász

VÉLEMÉNY

Nem játék

Az elmúlt, nekünk hosszúra nyúlt hétvégét a fiammal Manchesterben töltöttük. A Manchester United futballmérkőzésére érkeztünk, de ha már ott jártunk, részt vettünk a város másik élcsapatának stadiontúráján, és megnéztünk egy alacsonyabb osztályú meccset is.

A pár nap alatt igen sokan szedtek pénzt tőlünk. Mindekelőtt persze a United, ahol a jegyek megvásárlása csak egy volt a számos tétel között. A mérkőzés előtti napon a stadion bemutatása, a múzeumi prospektus, az ebéd és kávé, az ajándéktárgyak, aztán a mérkőzés alatti programfüzet, klubmagazin és fogyasztás mind-mind kiadást jelentettek nekünk, bevételt a csapatnak. A harmadosztályú Oldham Athletic FC-t is gazdagítottuk a jegyek, a műsorfüzet és a forró italok árával, a City csapatára viszont csak a belépő árát szántuk.

Rajtuk kívül szedte a sápot a jegyvásárlást lebonyolító utazási iroda, a pénzváltók, a magyar taxisok, a légitársaság, a szállodák, éttermek, gyorsétkezdék és kocsmák, a tömegközlekedési vállalat, a kiskereskedők és a nagyáruházak, az újságárusok, a nemzeti futballmúzeum, de a teleföntársaságokat, a mobil- és internetszolgáltatókat sem lehet kihagyni, ahogy persze a bankokat sem. És mindezek a vállalatok csak a közvetlen érintettek voltak, mert közvetítésükkel sok száz helyre eljutottak a költségeink, amíg a termékeket és szolgáltatásokat megvásárolhattuk, de adó formájában a magyar és brit költségvetés, a budapesti és a manchesteri önkormányzat is pénzt látott tőlünk, és fontjaink valószínűleg egzotikus offshore szigetekre is elgurultak.

Ma már a labdarúgás több mint játék. Nálunk az üres stadionokat, a nemzetközi eredménytelenséget és a futballt körülvevő furcsa környezetet látva talán nehéz ezt elhinni, **gyakran gondolunk arra, hogy a hivatásos magyar labdarúgás még az eredeti funkcióját, a szórakoztatást sem nagyon képes betölteni,**

ehhez képest mi lehet a több? Pedig a futballban óriási erő van. Ha ésszerűen csinálják, akkor profitot termel a tulajdonosoknak, megélhetést biztosít sok ezer családnak, és még a futballal érintett közösségeknek is jut pénz. És akkor társadalmi hatásokról nem is beszéltem: Manchesterben szinte minden a futballról szól, köré szerveződik az élet, de legalábbis a hétvége, ha a városban játszik a United.

A hétvégi példánk egyedi, de a közösségi médiumokon látom, hogy egyre többen járnak rendszeresen vagy alkalmanként idegen országba futballt nézni – és költik a pénzüket határainkon kívül. A külföldre irányuló futballturizmus a szabadidő-eltöltés érzékelhető részévé vált Magyarországon.

A trend feltartóztathatatlan, mert a labdarúgás globális szórakozássá vált,

de a folyamatban a mi futballiparunknak is van, lehetne helye. És bármilyen rideg is a társadalmi környezet, ha tyúklépésenként is – ahogy a Puskás Akadémia alapítója fogalmazott minap –, de haladunk előre. A két újonnan épült nagyobb stadionunk túrái állítólag népszerűek, magyar viszonyok között jók a bérleteladási mutatók az ezeket a fedett sportlétesítményeket használó csapatoknál, százharmincezernél is több szurkolói kártya gazdára talált a futballcsapatainknál, több klubnál komoly szervezetfejlesztés ment, megy végbe.

Manchester nagyjából Debrecen és vonzáskörzete nagyságú nagyváros, a Unitedet a Newton Heath-i vasutasok alakították, a csapat uralkodó színe a piros-fehér, ahogy a debreceni Lokinak is. Gyarapítani kell a hasonlóságokat, megéri.